

communione & societate, aut augendis & amplificandis finibus; hi Reges lubenti & gratâ civium sententiâ creabantur: ac tandem velut hereditario & patrio jure continuabantur. 3. *Pol. 1. 10. & 5. cap. 10.*

II. Principatus in Populo non sanguini debetur, sed vitæ: *can. Moyses. c. 8. quæst. 1.* ac inutiliter regnat, Rex qui nascitur & non meretur. Optimo ideò, dignissimo cuique tribui debet Imperium: qualem Electio cooptandique invenit iudicium integrum;

————— *quem mutua virtus*

Legit, ———

Judicio pulchram seriem non sanguine ducens.

Nasci & generari à Principibus fortuitum; nec ultrâ æstimatur: flagitiosos & hebetes, ac qualescunque nati sint, gubernacula Reip. tractare; id verò absonum omninò est & absurdum. Si navigiolo suo gubernatorem præficere volens, minime eum sibi conducendum judicaverit; qui licet se nautæ alicujus celebris filium aut cognatum jactet; nondum tamen ventos didicerit, nondum syrtes ac fretorum explorârît scopulos, nondum ad syderitem clavum convertere edoctus fuerit: summæ an tu potestatis heredem, tantum in unâ domo quaras, non per totam civitatem circumferas oculos; ac si qua fortè præclara extiterit & probata familia, an tu ex eâ potius ætate superiorem, quàm virtute insigniorem, quàm optimum, & Deo quem simillimum inveneris, & cujus naturâ, in Regnum antequàm introducatur optimè perspectam cognitamque habes, elegeris? Hincque Antigonus secundus, adolescenti qui non admodum bonus videbatur miles, natus tamen erat patre viro forti, stipendium paternum postulanti; ego, inquit, mi adolescens, mercedem & munera dare propriæ, non paternæ virtutis causâ dignis soleo. *Plutarch. apophth.*

Quam etiam propter rationem, in feudis dignitatum, successio-